

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

3. Qualia monstra sint physicè.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

bylon illa gloriosa in regnis, inclita superbia Chaldaeorum: sicut subvertit Dominus Sodomam & Gomorrham. Non habitabitur usque ad finem, sed requiescent ibi bestia, & replebuntur domus eorum draconibus: & habitabunt ibi struthiones: & pilosi saltabunt ibi: & respondebunt ibi ulule in aedibus eius, & Sirenes in delubris voluptatis. Quibus verbis describit interitum, desolationem ac vastationem Babyloniae à Cyro inferendam. Vbi per pilosos intelligit Faunos & Satyros, hoc est, daemones, scilicet qui in silvis & locis desertis apparent hirsuti specie hircorum, quasi Dijnemorum; de quibus idem Propheta cap. 34. ubi agit de excidio Idumaeae, aitque terram illam futuram cubile draconum & pascua struthionum, subdit: *Et occurrent daemonia onocentauris, & pilosus clamabit alter ad alterum: ibi cubavit lamia, & invenit sibi requiem*, id est spectra diabolica partim hominem, partim equum vel asinum referentia, aut pilosum hircum mentientia, & speciem colludentium & saltantium praefertentia. *Lamia*, sunt daemones succubi, qui *Empusa* dicuntur, de nocte monstrosis formis hominem terrentes. Sed redeamus ad cap. 13. Isaiae. *pilosus saltabunt ibi*, nempe larvati daemones, sicut lascivientes hoedi, militarem in modum è diversis stationibus emissi, adversis frontibus congregentur, insultabunt & arietabunt. *Sirenes in delubris voluptatis*, scilicet habitabunt, id est, ut S. Hieronymus ait, aut monstra, aut dracones magni, cristati & volantes: hi enim ferè sunt in locis desertis & devastatis, horumque speciem saepe assumunt daemones. Tropologicè, Siren, inquit D. Basiliius, est daemon, qui animam voluptate allicit & decipit. *In delubris voluptatis*, hoc est, in palatijs voluptuosis (Babylon enim erat constructa, & comparata ad omnem voluptatem & pompam) post excisionem pro delicijs erunt in delicijs dracones, pro citharcedis ululae & bubones, pro famulis & asseclis Fauni & Satyri horribiles.

III. (d) Atque ut Physicum etiam aliquid de Sirenibus referamus. Siren est species monstri aquatici & marini, ore & pube tenus virgo, infernè piscis, qualis nostro saeculo in Frisia caprus, vixit inter homines multos annos, didicitque nere. Cornel. in hunc locum. Memorabile est, quod de Sirenibus refert Franciscus Sacchinus in historia Societatis nostrae lib. 4. parte 2. ad annum 1560. In insula Manaria, quae ducentis à Goa, Indiae metropoli, leucis distat, dum Dimas proregis medicus, & P. Henricus Henricius familiariter inter se agunt, adsunt velut stupentes, magnisque cum clamoribus piscatores, patrem Henricum ad suas ut iret scaphas, rogantes, spectatum ingens naturae miraculum.

(d) Qualia physice sunt monstra Sirenes.

raculum. Pisces novem feminas, septem mares, quos propter similem humanæ speciem marinos homines nominabant, in retia incidisse. Accessere ambo ad mare, Henricus & Medicus. Atque hic post diuturnam admirationem singula attentius è sectionum disciplina scrutatus, hæc adnotavit: Caput erat figura rotundum, nulla colli intercapedine trunco compactum: extrema aurium fibræ seu auriculæ, ex cartilagine, carne eleganter vestitæ: quarum interior pars aptissimis formata anfractibus, veram hominis referebat aurem. Oculi suis ornati palpebris, sitûque & colore non piscis, sed quos hominis judicares. Nasus non nihil aberrabat, malam inter utramque non usquequaque eminens, sed leni tramite bipartitus. Sub eo, labra magnitudine, speciëque nostris simillima. Dentium, non quales sunt piscium generi, ferratiliû, sed planorum, & candidissimorum continua series. Pectus alba cute contextum hinc atque hinc paulò latiùs, quàm pro corpore, in mammas extuberans: neque eas feminis pendulas, sed quasi virginibus globosas: quarum uni cum papillam pressisset medicus, ingens exiliit lactis copia miri candoris. Brachia non rotunda, sed latiora, quasi ad natandum facta, duorum longitudine cubitorum, nullis tamen ipsa cubitis, ulnis, manibus, articulisque distincta. Sub alis mollissimus pilus ac longus. At in administris propagandæ sobolis membris nulla ab humanis in utroque sexu distinctio. Agnosceres, qua re homines simillimi sint belluis. Post hæc, veluti de Sirenibus olim Poëtæ cecinerunt, in piscem caudâ desinebant bisculcâ. Hæc Sacchinus. Magis ad nostrum propositum facit, quod recenset P. Petrus Doulremannus in lib. de amore increato cap. 1. sect. 9. Non pauci, inquit, hujus generis pisces (de Sirenibus superiorem narrationem præmiserat) visuntur in Brasilia, quos barbari *Ibupiapra* indigitant, eosque sic horrent, ut nonnunquam ad eorum conspectum metu exanimentur. Vultus eorum satis formosus, præterquam quòd oculos profundiores gestant, feminae etiam capillos longiores. Ostia fluviorum amant; & sæpe conspiciuntur infra *Iagoraripe*, septimo aut octavo à Baia lapide; ubi fama est non paucos barbaros ab ijs esse inter amplexandum præ nimio amore suffocatos; imò aiunt, ubi sic temerè encârint, gemitus atque alta eos suspiria, luctûs sui indicia, emittere. Habes hic, ut ad mores me referam, expressam malæ voluptatis imaginem, quæ dum amatoribus suis blanditur, dum eos amplectitur, dum dissuaviat, præsentissimum interitum adfert. Cogita *Zambrin*, illum Hebræum Principem cum Cozbaæ Madianitide puella

puella fœdè consuescentem, & ea corporis parte, qua peccabat, vindicem *Phinea* pugionem, cum amasia sua recipientem. Num 25.

IV. (e) Per Sirenes etiam denotantur Cantores & Cantatrices, quos Salomon Ecclesiastæ 2. vocat *delicias hominum*, à quibus & ipse turpiter incantatus est. Puerorum, ac præsertim feminarum vox est mollior, dulcior, delicatior, & ad effeminandum animum potentior. Unde Prov. 5. dicitur: *Favus distillans labia meretricis, & nitidius oleo guttur ejus.* Quocirca S. Hieronymus ad *Furiam*, mandat, ut Fidicinas, & psaltrias, & istiusmodi chororum diaboli, quasi mortifera Sirenarum carmina proturbet ex aëribus suis. De his D. Ambrosius cit. loc. in Lucam. Quid sibi vult puellarum (cantantium) figura, nisi evirata voluptatis illecebra, quæ constantiam capræ mentis effeminat? Quæ autem illa vada, nisi nostræ scopuli sunt salutis? Nihil enim tam cæcum, quàm secularis suavitatis reticulum, quæ dum mulcet animum, vitam obruit, & corporeis quibusdam scopulis sensum mentis illidit. Et S. Augustinus lib. de decem chordis. Quid prodest delectari canticis ad tempus turpibus, in posterum amaris? Talibus enim turpitudinibus cantionum animi humani illecti enervantur, & decidunt à virtute, defluentes in turpitudinem, & propter ipsas turpitudines postea sentiunt dolores, & cum magna amaritudine digerunt, quod cum magna dulcedine biberunt. Consonat Theodoretus in Gen. quæst. 47. Vbi ait, filios Sethi à parente suo optimè institutos, perditis filiarum Caini amoribus corruptos fuisse, illectos instrumentis canentium cithara & organo, quæ *Inbal* ipsarum pater confecerat. Quare sicut Sirenarum scopuli, illæ quoque Comœdiæ fugiendæ, quarum argumentum molle & fractum, mollioribus etiam modulis lascivit, & ad flagitium invitat.

V. (f) Meritò verò Sirenes à *trahendo*, *nectendo*, *tenendo*, *catenando* dicuntur, nam quos voluptatis illecebra semel implicavit, altissimè tenet & vincit, ne elabantur. Trahit autem vel cantu, vel visu, vel consuetudine. De qua S. Augustinus lib. 8. Confess. c. 5. Suspirabam ego, ligatus non ferro alieno, sed mea ferrea voluntate. Velle meum tenebat inimicus, & inde mihi catenam fecerat, & constrinxerat me. Quippe ex voluntate perversa, facta est libido: & dum servitur libidini, facta est consuetudo: & dum consuetudini non resistitur, facta est necessitas. Hinc tres esse Sirenes dicuntur, & triplici allicere cantu. Et celebre est illud:

Venter, pluma, Venus, laudem fugienda sequenti

V 3

Tres

(e) Cantus lascivi. (f) Per tres Sirenes tria vitia indicantur.